

kunde henvisse til, at alle Lande have fundet sig i det, saa maatte vi ogsaa gøre det; men jeg har henvist til mange Steder, hvor man ikke finder sig i det, og det eneste og væsentligste Eksempel, som det ærede Medlem kan henvisse til, er Tyskland, og det skulle vi følge; fordi man der har antaget disse fremmede Ord, skulle vi ogsaa gøre det. Naar den ærede Minister siger til mig, at jeg har været noget højt oppe, beklager jeg, at den ærede Minister bevæger sig saa langt nede, naar der er Tale om det danske Sprog.

Indenrigsministeren (Singer & Lev): Det ærede Medlems Udtalelse om Magtsprog forstaaer jeg ikke ret. Jeg skal udtrykke mig forsigtig, fordi jeg anser det for nødvendigt, thi jeg har grumme ondt ved at forstaa, hvorledes man kan sige, at en af Rigsdagen vedtagen og af Kongen betrækket Lov fører et Magtsprog. Det ærede Medlem sagde, at hvis det ikke blev saaledes indrettet, at det ærede Medlem ved Siden af de Benævnelser, som Lovgivningsmagten for Øjeblikket erklærer sig for, sit sine Benævnelser, var det et Magtsprog. Jeg forstaaer det ikke. Er det i Almindelighed saaledes at forstaa, at naar en Lov indeholder noget, som det ærede Medlem fra sit Synspunkt anser for mindre rigtigt, saa er det et Magtsprog fra Lovgivningsmagtens Side? Jeg forstaaer det ikke; men derfor vilde jeg gerne bede det ærede Medlem — om ikke i Dag, saa en anden Dag — om han vil forklare mig, hvorledes han mener med Tøje at kunne sige, at denne Lov er et Magtsprog fra Lovgivningsmagtens Side. — Med Henhyn til Ordlever og Oversættelse skal jeg ikke komme nærmere ind paa, hvad jeg sagde før, thi jeg har erkendt, at der var et Par af det ærede Medlems Ord — hvad enten man vil tage dem eller ej — som hvile paa en rigtig Tanke, og det, jeg forlanger, er, at det, der skal staa i Parentes, skal hvile paa en rigtig Tanke og være betegnende, men det skal ikke være dobbelttydigt, saaledes at man i Virkeligheden ikke kan saa nogen Forestilling om, hvad man tænker sig ved dem eller komme i Konfusion med gamle Forestillinger, idet man kommer ind paa noget nyt her og beholder gamle Betegnelser; det betragter jeg ikke som noget tilfredsstillende.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 1 til § 1 af Oct. Hansen:

3 Iste Linie sættes efter „Meteren“: „(Stoffen)“.

3 2den Linie sættes efter „Kilogrammet“: „(Tvepundet)“.

forkastedes med 31 Stemmer mod 5.

Oct. Hansen: Maa jeg gøre en Bemærkning?

Formanden: Det er en Selvfølge, at der ikke kan føres nogen Diskussion nu, efter at Afstemningen er begyndt; jeg har imidlertid en Formodning om, at det ærede Medlem vil sige, at han betragter denne Afstemning som afgørende ogsaa for hans andet Ændringsforslag. Hvis det er saa, kunde jeg sige det selv, thi jeg mener, at det følgende Ændringsforslag staaer og falder med det første. Er det ikke det ærede Medlems Mening?

Oct. Hansen: Jo!

Formanden: Det ærede Medlems andet Ændringsforslag til § 3, er altsaa bortfaldet, som Følge af den foregaaende Afstemning.

Lovforslagets § 1 (se Tillæg A., Sp. 2469—70)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets §§ 2 og 3 (se Tillæg A., Sp. 2469—72)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til § 4 af Boesen, Füssing, Harald Hansen, W. Petersen, Rosenørn og Tuxen:

Sidste Stykke, 1ste Linie efter „original Pakning“ indskrives: „eller Tildannelse“.

vedtoges med 24 Stemmer mod 10.

Lovforslagets § 4 med den vedtagne Ændring, saalydende:

3 Handel og Vandel, i Køb og Salg samt ved Skatters og Afgifters og andre Forpligtelses Berigtigelse, skal Maaling og Vejning udføres med Maal og Vejeredstaber (Vægtlodder og Bægte), som ere justerede og stemplede i Overensstemmelse med denne Lov; dog kan det ved kongelig Anordning